willetsusse lábbi, olli sure waesusse sisse sattund: mis temmale, selle trui orjale, olli siis muud teggemist, kui 30 talrid (se on 30 rubla hõbbe rahha) kätte wõtta, mis pool jaggo sest warrast olli, mis ta Jummala armo lábbi omma kaua, agga trui tenistusse sees olli kokko korjand, ja neid temma endise núúd waeseks láinud leibawannemattele sata. Agga Liso ei tahtnud mitte, et nemmad sedda piddid teada sama, et temma käest se rahha olli tulnud; lákkitas sedda sellepárrast selle õppetaja kätte, kelle kihhelkonnas need waeseks láinud sakšad ellasid, ja pallus tedda mitte neile õõlda, kes sedda rahha olli lákkitanud, ning neid sakšad tröõstida, kes temmale (Lisole) ni paljo head ollid teinud. — Nenda púdis Liso omma ello otsani teistele head tehha, kus ja millal temma seks párrast aega leidis; sellepárrast ollid temma leibawannemad wágga kurwad, kui siit mailmast árralaks, nenda kui olleks surm nende ennese õdde ehk liggisuggulast árrakorjand. —

On siis ka teie hulgas, armad luggejad, monned orjad, palluge siis Jummalat, et ta annaks ka teile sedda armo, ikka sannakulelikkud, lahked, truid ja tánnolikkud olla omma leibawannematte wasto, sest se on Jummala tahtminne, et: „poeg peab auustama omma issa ja sullane omma issandat!“ — Maleaki 1, 6.

Kas sa ellad kassinaste ja puhtaste?

Josep Bõm, úhhe tallopoia poeg Saksamaal, hoidis omma wannematte anni, agga temma ei wahtind mitte joude nende jures, waid otsis ja pallus tutwade käest ramatud, mis ta sure holega omma hoidmisse jures lugges. Kui issa sedda nággi, panni temma tedda koli, et temmast piddi moistlik ja tark innimenne sama; temma õppis ka sure murrega ja olli sannakulelik pois, kenest suggogi pahhad kombed ja wallatust ep olnud kuulda. — Kui ta kolist lahti sai, panni issa tedda linna úhhe poekaupmehhe jure, kaupmehhe ammeti õppima; agga temma perremees olli pústi lakkokoer, kes mitte úht pánwa úsna selge ep olnud, ja ni tiage omma joobnud peast olli, et keik perre ennast temma eest árrapeitis. Juhtus Josep siis temma wasto tullewad, siis loi temma temma silmad sinniseks ja wõttis tedda karwust kinni; peále sedda peksmist sai Josep wágga waest ja alwa toito ja ei tohtnud keige pakkasama külma aial suggogi wahhest tuppa soja minna, nenda et jo temma esimesse õppimisse aastal külm temma käed ja jallad árrawõttis. Agga sedda keik kannatas Josep tassandusse ja kannatusse melega, ei nurrisend millalgi, waid teggi iggal aial wágga truiste, mis temma kohhus olli; temmal olli agga surem murre omma perremehhe patto ja hábbi kinnimatta, sellepárrast temma ka ei ragind sest kellelgile, ei nimme-